
TALEPUNKT

UDENRIGSMINISTERIET

Center

Til: Udenrigsministeren

Sag: 2016 - 46102

Cc:

Bilag:

Fra: Humanitær indsats, migration og
civilsamfund (HMC)

Dato: 09-11-2016

Emne: Samråd E den 10. november 2016 i Udlændinge, integrations- og boligudvalget vedr.
New York erklæringen om flygtninge og migranter

Jeg vil indlede med nogle korte betragtninger om karakteren og betydningen af New York erklæringen internationalt og for Danmark. Jeg vil også kort komme ind på den videre proces i FN. Derefter vil jeg give ordet til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Modsat de konventioner, som vi netop har drøftet, er den såkaldte "New York erklæring om flygtninge og migranter" fra 19. september en politisk erklæring, der ikke indebærer folkeretlige forpligtelser for Danmark.

Erklæringen er resultatet af forhandlinger mellem alle FN's 193 medlemslande og det siger sig selv, at teksten er et kompromis, og at den er udtryk for en hårfin balance mellem mange forskellige hensyn og interesser. Selvfølgelig har det særlig betydning, at alle FN's medlemsstater har tilsluttet sig erklæringen.

Men uanset hvordan man vender og drejer den sag, så forbliver det altså en international politisk erklæring.

Når det er sagt, har vi fra dansk side ingen grund til at tale erklæringen ned. Tværtimod har vi al mulig interesse i, at det internationale samfund nu bakker op om New York erklæringen. Vi er nødt til at finde en internationalt forankret løsning på den flygtninge- og migrationskrise, vi oplever. Det har været regeringens målsætning fra starten. Erklæringen er et vigtigt element heri. Den er en platform, som kan være med til at bane vejen for holdbare langsigtede løsninger.

Som noget ganske væsentligt sondrer erklæringen klart mellem flygtninge og migranter. Den sondring er regeringen enig i. Vi har en forpligtelse til at yde beskyttelse overfor flygtninge. Den samme forpligtelse gælder ikke migranter.

Erklæringen lægger vægt på byrdefordeling og har fokus på at der ydes den nødvendige humanitære støtte til nærområderne. Dette var noget, vi fra dansk side fremførte i forhandlingerne. Det er afgørende, at flere lande bidrager til at sikre, at nærområderne ikke kollapser. Danmark er fortsat et af få lande i

verden, som lever op til FN's krav om at bruge 0,7 procent af BNI på udviklingsbistand. Og som bekendt ønsker regeringen at afsætte yderligere 1 mia. kr. til humanitære indsatser i 2016 og 2017 med fokus på nærområderne. Danmark sætter derved handling bag erklæringens ord.

Det væsentligste ved erklæringen er måske imidlertid, at den udgør startskuddet til en mellemstatslig forhandlingsproces, der i 2018 forventes at føre til vedtagelsen af to såkaldte "compacts". For det først en global "compact" om sikker, velordnet og regulær migration, og for det andet en global "compact" om flygtninge.

Forhandlingerne, der starter primo 2017, bliver afgørende for at få det internationale samfund til i højere grad end i dag at løfte i flok i forhold til flygtningeproblematikken og til at samarbejde omkring en håndtering af migrationsstrømme. Derfor bliver disse forhandlinger også en top prioritet for Danmark til næste år. Her bliver det afgørende, at EU kan optræde samlet og dermed forhandle med den vægt det giver. Det vil vi fra dansk side bidrage til samtidig med, at vi har skarpt blik for særlige danske interesser i processen, herunder i forhold til forpligtelsen til at tage egne statsborgere tilbage. Det

sidste punkt er noget udlændinge-, og integrations- og boligministeren kan sige mere om.

Tak for ordet.

Humanitær indsats, migration og civilsamfund (HMC)